

Булінг під час війни

За даними американської організації «Національна мережа дитячого стресу» (NCTSN), діти або підлітки, які зазнали впливу травмивних подій та/або насильства, з більшою ймовірністю можуть страждати від булінгу або виступати у ролі кривдника щодо однолітків.

З огляду на це, вплив війни може стати додатковим фактором виникнення булінгу в шкільному середовищі. Однак, важливим є уникнення «таврування» та поширення припущення, що всі діти, які стали свідками військових дій, є потенційними кривдниками чи піддаються булінгу.

Уважність вчителів до будь-яких змін у поведінці окремих учнів та атмосфери в класі загалом, знання ознак і характерних проявів різних видів булінгу та індивідуальний підхід у спілкуванні з дітьми дадуть можливість об'єктивної оцінки ситуації.

Поняття булінгу та його ознаки визначені Законом України №2145-VIII від 05.09.2017 «Про освіту». Булінг (цькування) — це дії або бездіяльність школярів, які полягають у психологічному, фізичному, економічному, сексуальному насиллі, у тому числі із застосуванням засобів електронних комунікацій, що вчиняються стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи та (або) такою особою стосовно інших учасників освітнього процесу, внаслідок чого могла бути чи була заподіяна шкода психічному та/або фізичному здоров'ю потерпілого.

Типові ознаки булінгу:

- систематичність (повторюваність) діяння;
- наявність сторін
 - Кривдник (булер)
 - Потерпілий (жертва булінгу)
 - Спостерігачі (за наявності)
- дії або бездіяльність кривдника, наслідком яких є заподіяння психічної та/або фізичної шкоди, приниження, страх, тривога, підпорядкування потерпілого інтересам кривдника та/або спричинення соціальної ізоляції потерпілого.

Ознаки, за якими можна визначити дитину, що потерпає від булінгу або може виявитися потенційною жертвою. До них відносяться:

- поведінкові прояви: страх ходити до школи, гуляти до та після навчання, їздити шкільним автобусом або брати участь в організованих шкільних заходах; довгий та «нелогічний» маршрут дім-школа; втрата інтересу до навчання; часті нічні кошмари або проблеми зі сном; втрата апетиту; часті головні болі, болі в животі або інші фізичні проблеми; замкнутість та сором'язливість; відсутність близьких друзів серед однолітків, надання переваги спілкуванню з дорослими;
- зовнішній вигляд: неохайний, порваний або пошкоджений одяг, книги чи інші речі; порізи, синці або подряпини, причину виникнення яких дитина не може або відмовляється пояснити; сумний, плаксивий або пригнічений вигляд після повернення зі школи; фізична слабкість у порівнянні з однолітками;
- характер та індивідуально-психологічні особливості: високий рівень тривожності, занижена самооцінка, невпевненість у собі; схильність до депресії та меланхолії; переконаність в неспроможності захистити себе та приреченості на страждання; лякливості; емоційна чутливість; самотність; відстороненість від колективу та схильність не вважати себе його значущою частиною;

- соціальний досвід: негативний життєвий досвід; походження з соціально-неблагополучних сімей; потерпання від фізичного насильства вдома; відсутність досвіду отримання захисту та турботи; віра в те, що жертва заслуговує роль жертви; пасивне очікування знущань.

Риси, притаманні потенційному **кривднику**:

- поведінкові прояви: імпульсивність та легка збудливість, схильність до агресивної поведінки; прагнення бути помітним, перебувати у центрі уваги; низький рівень самоконтролю; непокоя та агресія відносно дорослих;
- зовнішній вигляд: сильна статура, фізична сила;
- характер та індивідуально-психологічні особливості: установка на домінування та підпорядкування собі інших; відсутність уміння співчувати; позитивне ставлення до насильства; невизнання компромісів.

У навчальному закладі в булінгу найчастіше бере участь ціла група учнів. Це створює ефект причетності, згуртування, послаблює почуття відповідальності за свої дії. Найчастіше «спільники» булерів — це діти, які: бояться бути на місці жертви, не бажають виділятися з-поміж однокласників, цінують свої стосунки з лідером, піддаються впливу «сильніших», не вміють співпереживати іншим, безініціативні, сприймають цькування як розвагу, мріють взяти реванш за свій власний досвід приниження, можуть виховуватися у неблагополучних сім'ях і переживати насильство з боку старших членів родини.

Конфлікт у шкільному середовищі не завжди є ознакою булінгу. Булінг відрізняється систематичністю та наявністю об'єкта, на який спрямовується тривала агресія. Варто пам'ятати, що булінг не виникає раптово, а є результатом нерозв'язаного вчасно конфлікту. Тому слід уважно спостерігати за тим, що відбувається в класі, відслідковувати ознаки конфліктних ситуацій та своєчасно допомагати вирішенню суперечок.

Важливим аспектом в контексті війни є створення умов для адаптації в новому колективі дітей та підлітків з числа внутрішньо переміщених осіб, адже в закладах освіти центральних та західних областей України з'являються учні, які приїхали з територій активних бойових дій або з тимчасово окупованих територій. Факт переїзду із зазначених територій також може стати підставою для виникнення булінгу, тож варто пояснити учням, що люди приїхали до більш безпечних регіонів країни тому, що були змушені рятуватися від війни. За інших умов вони радо залишилися б удома, де в них є все: житло, гроші, робота, гідні умови проживання тощо.

Варто враховувати, що в окремих випадках джерелом упередженого ставлення до внутрішньо переміщених осіб можуть стати розмови, які ведуться в родині учнів, обумовлюючи відповідну поведінку дітей. У таких випадках доречно обговорювати ситуацію при зустрічі з батьками, керуючись принципами недискримінації та акцентуючи увагу на засадах дружнього ставлення до всіх учасників освітнього процесу.